

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 89 0 П 083876 24 Рев
Бања Лука, 31.01.2025. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Горјане Попадић, као предсједника вијећа, Тање Бундало и Сенада Тице, као чланова вијећа, у правној ствари тужитељице А.Р. из И.С., [...], коју заступа пуномоћник Вељко Николић, адвокат из Заједничке адвокатске канцеларије Сабина Николић & Вељко Николић из Сарајева, против туженог „Нешковић осигурање“ а.д. Бијељина, ради накнаде штете, вриједност предмета спора 10.827,26 КМ, одлучујући о ревизији туженог против пресуде Окружног суда у Источном Сарајеву број 89 0 П 083876 23 Гж од 18.06.2024. године, на сједници вијећа одржаној дана 31.01.2025. године, донио је

ПРЕСУДУ

Ревизија се усваја, обје нижестепене пресуде се преиначавају тако што се захтјев тужитељице у цјелости одбија.

Тужитељица се обавезује да туженом надокнади трошкове парничног поступка у износу од 500,00 КМ, у року од 30 дана.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Сокоцу број 89 0 П 083876 23 П од 20.07.2023. године тужени је обавезан да тужитељици, на име накнаде штете, исплати износ од 10.827,26 КМ, са законском затезном каматом почев од 29.12.2022. године до исплате, као и да јој надокнади трошкове парничног поступка у износу од 3.608,14 КМ.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Источном Сарајеву број 89 0 П 083876 23 Гж од 18.06.2024. године жалба туженог је одбијена као неоснована и првостепена пресуда потврђена.

Изјављеном ревизијом другостепену пресуду побија тужени због погрешне примјене материјалног права, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи и тужбени захтјев у цјелости одбије.

У одговору на ревизију тужитељица предлаже да се иста одбаци као недозвољена, или да се иста одбије као неоснована.

Побијани дио правоснажне пресуде у овој парници износи 10.827,26 КМ, што је мање од законског цензуса за изјављивање ревизије прописаног одредбом члана 237. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 и 27/24- даље: ЗПП), па произлази да ревизија није дозвољена. Међутим, тужени је предложио да се о ревизији одлучи примјеном одредбе члана 237. став 3. ЗПП, те је уз ревизију доставио пресуде Окружног суда у Требињу број 95 0 Мал 075507 23 Гж од 26.09.2023. године, Окружног суда у Добоју број 86 0 П 061894 24 Гж од 15.04.2024. године и Окружног суда у Бањој Луци број 71 0 Мал 336322 21 Гж од 03.11.2022. године, које су донесене у истоврсним парницама и у којима су изражени правни ставови који су супротни правним ставовима из побијане одлуке. Како се, дакле, ради о различитој пракси другостепених судова, то су испуњени услови из одредбе члана 237. став 3. тачка 1) за мериторно одлучивање, из којих разлога је ванредна ревизија дозвољена.

Ревизија је основана.

Предмет спора у овој правној ствари је захтјев тужитељице да се тужени обавезе да јој, на име накнаде материјалне штете на возилу исплати износ од 10.827,26 КМ, са законском затезном каматом, уз накнаду трошкова парничног поступка.

Одлучујући о захтјеву тужитељице, по проведеном доказном поступку, првостепени суд је утврдио: да између парничних странака није спорно да је осигураник туженог одговоран за настанак саобраћајне незгоде која се десила дана 19.10.2022. године и у којој је оштећено возило тужитељице; да је тужени на темељу потписаног обрасца европског извјештаја о саобраћајној незгоди вансудски тужитељици исплатио износ од 500,00 КМ; да је према налазу вјештака машинске струке (којем парничне странке нису приговарале) у наведеној саобраћајној незгоди на возилу тужитељице причињена штета у укупном износу од 11.327,26 КМ; да према обавјештењу ПУ Источно Сарајево, Полицијска станица за безбједност саобраћаја Источно Сарајево број ... од 16.01.2023. године није вршен увиђај предметне саобраћајне незгоде од стране полицијских службеника.

На темељу тих чињеница, позивом на одредбе члана 154. став 1, 178. став 1, 185. и 190. Закона о облигационим односима ("Службени лист СФРЈ" бр. 29/78, 39/85 и 57/89 те "Службени гласник Републике Српске" бр. 17/93, 3/96, 39/03 и 74/04- даље: ЗОО), те одредбе члана 21. став 2. и 37. Закона о обавезним осигурањима у саобраћају ("Службени гласник Републике Српске" бр. 82/15, 78/20 и 1/24, даље: ЗООС), првостепени суд је тужитељици досудио разлику до пуне штете у траженом износу.

Одлучујући о жалби туженог, другостепени суд је прихватио чињенична утврђења и правне закључке првостепеног суда, па је изјављену жалбу одбио и првостепену пресуду потврдио.

Одлуке нижестепених судова нису правилне ни законите, што се у ревизији са правом истиче.

Према одредби члана 37. став 2. ЗООС образац европског извјештаја о саобраћајној незгоди може бити кориштен у поступку рјешавања одштетног захтјева као доказ наступања штетног догађаја, у случају мање материјалне штете, под условом да је

уредно попуњен, те да су уз то приложене фотографије оштећења на возилима и мјеста штетног догађаја. Под мањом материјалном штетом из става 2. овог члана сматра се штета на возилу која не прелази износ од 500,00 КМ (став 3.).

Одредбом члана 158. Закона о основама безбједности саобраћаја на путевима у Босни и Херцеговини („Службени лист БиХ“ број 6/06 до 88/23) прописано је да су полиција и друга овлаштена лица дужна да изађу на мјесто саобраћајне несреће у којој има погинулих или повријеђених лица или је настала већа материјална штета, обаве фотографисање мјеста несреће, направе записник о увиђају и обаве друге потребне радње, у складу са овим законом (став 1.). Возач учесник у саобраћајној несрећи обавезан је да пријави и саобраћајну несрећу с мањом материјалном штетом, ако је штета настала другом лицу односно његовом возилу или на другој ствари (став 2.). Послије саобраћајне несреће у којој је проузрокована само мања материјална штета, возачи су дужни да одмах уклоне возила с коловоза и да размијене личне податке, те попуне и потпишу образац европског извјештаја о саобраћајној несрећи (став 3.). Надлежни орган унутрашњих послова дужан је да изађе на мјесто саобраћајне несреће у којој је настала мања материјална штета ако то захтијева један од учесника у саобраћајној несрећи (став 5.).

Према одредби члана 93. став 1. Закона о безбједности саобраћаја на путевима Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске” бр. 63/11 и 111/21) у случају саобраћајне незгоде у којој је причињена мања материјална штета, учесници саобраћајне незгоде су дужни да попуне и потпишу образац европског извјештаја о саобраћајној незгоди. Изузетно од става 1. овог члана, ако један од учесника захтијева да полиција изврши увиђај на лицу мјеста, сви учесници су дужни да сачекају полицију (став 2.). У случају из става 2. овог члана полиција је дужна да изађе на мјесто саобраћајне незгоде, обезбједи лице мјеста и изврши увиђај (став 3.).

Према наведеним законским одредбама европски образац о саобраћајној незгоди се користи код мањих материјалних штета које не прелазе износ од 500,00 КМ, када су учесници сагласни ко је одговоран за материјалну штету. У том случају, процедура се завршава попуњавањем обрасца и фотографисањем оштећених дијелова возила, чиме се убрзава рјешавање одштетних захтјева, јер се не сачињава записник полиције.

У конкретном случају, тужитељица се користила тим законским правом поједностављења и убрзања права на наплату мање материјалне штете на возилу (које у себи сигурно носи ризик да стварна штета на возилу буде већа од 500,00 КМ), тако што су се учесници незгоде сагласили да је за исту одговоран осигураник туженог, те су уредно потписали европски образац о саобраћајној незгоди, а није вршен увиђај од стране полиције, те је на темељу наведеног обрасца вансудски тужитељици исплаћен износ од 500,00 КМ.

Тиме је, по схватању овог суда, сагласно наведеним законским одредбама, које су *lex specialis* у односу на одредбе ЗОО, тужитељица изгубила право да захтијева разлику до пуне штете. Стога није било мјеста да се њен захтјев у предметној парници усвоји.

Из изложеног, ревизија туженог је усвојена и обје нижестепене пресуде преиначене тако што је захтјев тужитељице одбијен, примјеном одредбе члана 250. став 1. ЗПП.

Како су нижестепене пресуде преиначене, сагласно одредбама члана 397. став 2. и 386. став 1. ЗПП, преиначена је и одлука о трошковима поступка тако што је тужитељица обавезана да туженом надокнади трошкове таксе на жалбу у износу од 500,00 КМ, док према стању списка предмета тужени није тражио накнаду трошкова првостепеног, а ни трошкова ревизионог поступка.

Предсједник вијећа
Горјана Попадић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић